

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/474/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312207656
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4312207656.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zast. Mgr. Miroslavom Rybánskym, advokátom, so sídlom Bratislava, Grösslingova 10, proti odporcovi: Š. H., W.. XX. XX. XXXX, F. V.C. XXX, zast. opatrovníčkou Y. U.F., A. I. L. N., o zaplatenie 655,29 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 221,26 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 330 eur od 01. 04. 2011 do 15. 03. 2012 a úrok vo výške 25 % ročne zo sumy 67,87 eura od 01. 01. 2012 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu zo súdnych poplatkov vo výške 78 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 177,08 eura, právnemu zástupcovi navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 27. 04. 2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 655,29 eura spolu s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 04. 03. 2008 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o bežnom účte, na základe ktorej navrhovateľ odporcovi zriadil a vedie bežný účet a v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania úročí vzniknutý nepovolený debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou navrhovateľom. Okrem toho dňa 09. 02. 2009 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového limitu vo výške 330 eur a to napojením úverového účtu na bežný účet odporcu. K čerpaniu kontokorentného úveru došlo okamihom prevodu peňažných prostriedkov z bežného účtu v čiastke prevyšujúcej zostatok na účte. Keďže odporca navrhovateľom poskytnutý úver nespĺcal riadne a včas, navrhovateľ odporcu vyzval k úhrade jeho záväzkov zo zmluvy o povolenom prečerpaní a zároveň odporcu upozornil, že v prípade, ak svoje záväzky nevyrovná, v zmysle článku 13 písm. b) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu navrhovateľ pristúpi k niektorému z oprávnení. Odporca dlžnú čiastku neuhradil, v dôsledku čoho navrhovateľ oznámením o zosplatnení úveru odporcovi oznámil, že celý odporcov záväzok sa stal splatným dňom 31. 03. 2011. Naviac, ku dňu 31. 12. 2011 bol na bežnom účte odporcu nepovolený debetný zostatok vo výške -67,87 eura a túto čiastku navrhovateľ úročí debetnou úrokovou sadzbou vo výške 25% ročne. Okrem toho celková pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi z úveru predstavovala ku dňu 15. 03. 2012, t.j. ku dňu uvedenému ako dátum poslednej údržby účtu, sumu 587,42 eura a skladala sa z nesplatenej istiny úveru 330 eur, riadneho úroku 91,86 eura, úroku z omeškania 50,56 eura a poplatkov 115 eur. Odporca si svoju povinnosť zaplatiť riadne

a včas nespľnil, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania dňom 01. 04. 2011, a preto žiadal aj úroky z omeškania v zákonnej výške.

Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 25. 06. 2012 č.k. 7RO/171/2012-30, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto bol uznesením zo dňa 07. 09. 2012 č.k. 7RO/171/2012-41 zrušený a na ochranu záujmov odporcu bol odporcovi ustanovený opatrovník a to uznesením zo dňa 08. 02. 2013 č.k. 14C/474/2012-49.

Naviac, navrhovateľ bol vyzvaný na upresnenie návrhu, v dôsledku čoho upresnil jednotlivé položky návrhu, ako aj uviedol, z čoho pozostávajú a na základe akých skutočností vznikli.

Následne súd vo veci nariadil pojednávanie a rozhodol rozsudkom zo dňa 08. 04. 2013 č.k. 14C/474/2012-79 tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 330 eur, ako aj úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 330 eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania za splatený súdny poplatok v sume 39 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 117,91 eura a to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku súd podaný návrh zamietol. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti, ako aj v časti týkajúcej sa trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 12. 02. 2015 č.k. 8Co/212/2014-105 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o trovách konania účastníkov zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní musí s vecou následne zaoberať aj z pohľadu ustanovenia § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, či bol spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Z uvedeného teda vyplýva, že konanie v časti o zaplatenie sumy 330 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 330 eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia je právoplatné a predmetom ďalšie konania zostala istina 67,87 eura s úrokom 25% ročne zo sumy 67,87 eura od 01. 01. 2012 do zaplatenia, ako aj riadny úrok 91,86 eura, úrok z omeškania 50,56 eura a poplatky 115 eur s úrokom 16,90 % ročne zo sumy 330 eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 91,86 eura od 16. 03. 2012 do zaplatenia a úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 115 eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania spolu s náhradou súdnych poplatkov.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa a odporca, zastúpený opatrovníkom, a preto súd pojednával v zmysle § 101 ods. 2 OSP v ich neprítomnosti a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 04. 03. 2008 účastníci konania uzavreli zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA, predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa začínajúc dňom 04. 03. 2008 zriadiť a viesť pre odporcu bežný účet v mene SKK. Odporca sa zaviazal čerpať finančné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných finančných prostriedkov na účte. V prípade zmluvne nepovolené prečerpania finančných prostriedkov odporcom sa účastníci konania dohodli, že navrhovateľ ich bude úročiť debetnou úrokovou sadzbou, ktorá bola vo výške 25% ročne.

Dňa 09. 02. 2009 navrhovateľ s odporcom podpísali oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 003074520R, v zmysle ktorého navrhovateľ oznámil odporcovi, že mu schválil povolené prečerpanie bežného účtu do výšky úverového limitu 330 eur. Išlo o druh spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania účtu. Zmluvné strany sa dohodli, že ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania výška úrokovej sadzby je 16,90% ročne a sadzba úroku z omeškania je 9% ročne.

Súčasťou zmlúv boli aj obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu.

Podaním zo dňa 06. 12. 2010 navrhovateľ zaslal odporcovi poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky.

Podaním zo dňa 04. 04. 2011 oznámil navrhovateľ odporcovi zosplatenie úveru s tým, že celý záväzok sa stal splatným dňom 31. 03. 2011.

V rámci Obchodných podmienok bol odporca upovedomený o úverovom limite, ako aj o výške úrokovej sadzby pri uzatvorení zmluvy, poplatkoch za služby a tiež o zmene, ako aj o možnosti zániku, resp. ukončení zmluvy, pričom o týchto skutočnostiach bol upovedomený aj poverenou zamestnankyňou navrhovateľa, ako aj na webovom sídle navrhovateľa a tiež na viditeľnom mieste v konkrétnej pobočke navrhovateľa.

Podľa § 708 ods.1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods.2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej citovaný zákon), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu, c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku, d) na základe ktorých sa

neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou, e) o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver, f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov, g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Podľa § 1 ods. 3 citovaného zákona, zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 2 citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru, e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona, veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytovaní spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

Podľa § 3 ods. 4 citovaného zákona, reklama alebo akákoľvek ponuka vystavená na obchodných miestach, na ktorých veriteľ ponúka spotrebiteľský úver, v ktorej je uvedená úroková sadzba alebo akýkoľvek údaj týkajúci sa nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, musí obsahovať informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2, ak to nie je uskutočniteľné v inej forme.

Podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona, pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 3 ods. 6 citovaného zákona, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods.4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že návrh podaný zo strany navrhovateľa vo zvyšnej časti je čiastočne dôvodný. Čo sa týkalo zmluvy o bežnom účte, súd mal za to, že odporca

nedodržal dohodnuté podmienky, v dôsledku čoho vznikol na jeho účte debetný zostatok vo výške 67,87 eura, vyčíslený ku dňu 31. 12. 2011, a preto navrhovateľovi okrem úhrady debetného zostatku vo výške 67,87 eura patrí aj debetný úrok vo výške 25% ročne zo sumy 67,87 eura a to odo dňa 01. 01. 2012 do zaplatenia, nakoľko pri zmluve o bežnom účte nedošlo k jeho zosplateniu. Preskúmavajúc výšku debetného úroku, súd vzhladol jeho výšku za primeranú, ako aj vyplývajúcu z úrokových sadziieb banky, s ktorou bol odporca uzrozmeneý a mohol sa s ňou aj kedykoľvek sám oboznámiť, nakoľko sa nachádzala nielen na webovom sídle navrhovateľa, ale priamo aj v každej pobočke, rovnako tak by o tejto skutočnosti bol informovaný akýmkoľvek zamestnancom navrhovateľa.

Okrem uzatvorenia zmluvy o bežnom účte došlo medzi účastníkmi k poskytnutiu povoleného prečerpania s tým, že navrhovateľ poskytol odporcovi limit 330 eur, pričom predmetné oznámenie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Okrem toho odporca bol aj písomne informovaný v zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch o úverovom limite, o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy a to z časti v oznámení, z časti v obchodných podmienkach, ako aj prostredníctvom zamestnankyne navrhovateľa mu boli jednotlivé skutočnosti oznámené. Čo sa týkalo ročnej úrokovej sadzby a poplatkov, tieto boli zverejnené nielen na pobočke, ale aj priamo na webovom sídle navrhovateľa. Aj keď uvedené náležitosti neboli odporcovi poskytnuté jednotne, uvedené nespôsobuje odporcovi žiadnu ujmu. Navyše, v danom prípade išlo o zmluvný vzťah s bankou, ktorý je kontrolovaný, a preto bolo potrebné ustáliť, že povolené prečerpanie bolo v súlade so zákonom a navrhovateľovi patrí neuhradená suma s príslušnými nárokmi, avšak sankcionovanie musí mať svoje hranice. Navyiac, nebolo pochybnosti o tom, že odporca úverový limit 330 eur vyčerpal, avšak dlžnú sumu neuhradil, preto súd rozsudkom zo dňa 08. 04. 2013 č.k. 14C/474/2012-79 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 330 eur, ako aj úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 330 eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia.

Následne po preskúmaní poskytnutia povoleného prečerpania v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, súd dospel k záveru, že k zosplateniu úveru došlo dňa 31. 03. 2011, a teda úroky z omeškania patria z istiny okrem priznaného obdobia aj vo výške 9% ročne zo sumy 330 eur za obdobie od 01. 04. 2011 do 15. 03. 2012, t.j. vo zvyšnej časti kapitalizované úroky z omeškania zamietol. Okrem toho mal za to, že keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 31. 03. 2011, úroky vo výške 16,9% v kapitalizovanej forme patria len do 31. 03. 2011 a to v sume 38,39 eura a vo zvyšnej časti kapitalizovaných úrokov (od 01. 04. 2011 do 15. 03. 2012) návrh navrhovateľa zamietol, ako aj zamietol v časti úroku 16,9% ročne zo sumy 330 eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia. Rovnako tak zamietol v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 91,86 eura od 16. 03. 2012 do zaplatenia, nakoľko istina predstavovala kapitalizované úroky a tie sú súčasťou príslušenstva. Vychádzal pritom z toho, že v danom prípade sice ide o obchodno-právny záväzok, absolútny obchod, avšak uvedené nevylučuje, že ide zároveň aj o spotrebiteľský právny vzťah. Preskúmavajúc zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania, s poukazom na to, že na strane dodávateľa bola banka a na strane odberateľa je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, súd bol toho názoru, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, a preto dospel k názoru, že navrhovateľovi patrí úrok do zosplatenia úveru a po zosplatení úveru mu patrí úrok z omeškania. V prípade, ak je dohodnuté niečo iné v zmluve o úvere, uvedené ustanovenie je neplatné v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvnú podmienku, ku ktorej sa odporca nemohol vyjadriť, teda nebola individuálne dojednaná a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi účastníkmi konania. Súd pri zastaní tohto názoru vychádzal z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18. 09. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania /§ R 59/1998, 4Obo143/1998/. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd SR v citovanom ustanovení nekonštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Poslednou položkou istiny boli poplatky vo výške 115 eur a z týchto poplatkov navrhovateľ rovnako žiadal aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 115 eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia. Súd

preskúmavajúc uvedenú položku dospel k záveru, že navrhovateľovi patria síce poplatky vo výške 115 eur, nakoľko riadne zdokladoval, na základe čoho vznikol ich nárok, avšak bez úrokov z omeškania. Mal pritom za to, že v súlade s ustanovením § 121 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením, a preto z poplatkov, ako aj vyššie uvedených kapitalizovaných úrokov, nemožno požadovať úroky z omeškania. Uvedené je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 03. 1995, sp. zn. 6ObdO 4/1994, podľa ktorého nie je možné požadovať úroky z omeškania z príslušenstva, nakoľko toto nie je súčasťou pohľadávky.

Súd zhrnúc vyššie uvedené dospel k záveru, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi okrem už priznanej sumy 330 eur s príslušenstvom, pozostávajúcím zo zákonného úroku z omeškania od 16. 03. 2012 do zaplataenia, aj istinu vo výške 221,26 eura, pozostávajúcu zo sumy 67,87 eura, zo sumy kapitalizovaných úrokov 38,39 eura a zo sumy poplatkov 115 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 330 eur od 01. 04. 2011 do 15. 03. 2012, t.j. časť kapitalizovaných úrokov, avšak v nevyčíslenom vyjadrení a úrokom vo výške 25 % ročne zo sumy 67,87 eura od 01. 01. 2012 do zaplataenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti, t.j. kapitalizovaný úrok od 01. 04. 2011 do 15. 03. 2012, kapitalizovaný úrok z omeškania do 31. 03. 2011, úrok vo výške 16,9% ročne zo sumy 330 eur od 16. 03. 2012 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 91,86 eura od 16. 03. 2012 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 115 eur od 16. 03. 2012 do zaplataenia, súd návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 OSP aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v celom rozsahu, nakoľko navrhovateľ nemal úspech v pomerne nepatrnej časti, predstavujúcej časť príslušenstva. Náhrada trov konania pozostávala z náhrady súdneho poplatku za návrh a za odvolanie vo výške 78 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 177,08 eura za tri úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, písomne podanie na súd a odvolanie) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška"), každý úkon po 41,50 eura a režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál 2x7,63 eura a 1 x 7,81 eura) a 20 % DPH.

Náhradu trov konania je odporca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa, podľa § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach na Okresný súd Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).